

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 15/12
V Lucemburku dne 1. března 2012

Rozsudek ve věci C-467/10
Baris Akyüz

Odmítnutí členského státu udělit řidičské oprávnění nemůže odůvodnit odmítnutí uznání oprávnění uděleného později jiným členským státem

Členský stát však může odmítnout uznat oprávnění, pokud je na základě nesporných informací pocházejících od členského státu vydání prokázáno, že držitel nespĺňoval podmínku obvyklého bydliště.

B. Akyüz byl v Německu v letech 2004 až 2008 několikrát odsouzen v trestním stíhání, a to zejména za ublížení na zdraví, řízení bez řidičského oprávnění, loupež v organizované skupině a pro vyhrožování a urážky na cti. Na základě lékařsko-psychologického posudku německé orgány rozhodnutím ze dne 10. září 2008 zamítly jeho žádost o udělení řidičského oprávnění skupiny B (motorová vozidla) s odůvodněním, že nespĺňuje tělesné a duševní požadavky pro bezpečné řízení.

B. Akyüz však získal dne 24. listopadu 2008 řidičské oprávnění v Děčíně (Česká republika). Podle evropské právní úpravy je řidičské oprávnění udělováno členským státem žadateli, který má obvyklé bydliště na území tohoto státu. Podle informací německého velvyslanectví v Praze však ani příslušný orgán cizinecké policie, ani místní policie nejsou schopny určit, zda B. Akyüz v této době pobýval v České republice. Cizinecké oddělení má totiž k dispozici pouze hlášení pobytu pokrývající období od 1. června do 1. prosince 2009. Podle fotokopie řidičského průkazu, který byl údajně vydán v Děčíně dne 8. června 2009, byl přitom tento průkaz poprvé vydán již dne 24. listopadu 2008. Německé úřady dále uvedly, že B. Akyüz řídil dne 5. prosince 2008 a 1. března 2009 motorová vozidla v Německu a soud jej v obou těchto případech uznal vinným z řízení bez řidičského oprávnění.

Landgericht Gießen (zemský soud v Gießen, Německo), kterému bylo předloženo odvolání, předložil Soudnímu dvoru předběžné otázky, jejichž podstatou je, zda za takové situace, jaká je dána v projednávané věci, mohou německé orgány odmítnout uznání řidičského průkazu vydaného v České republice z důvodu, že dotčené osobě bylo odepřeno vydání prvního řidičského průkazu v Německu, nebo z důvodu, že v okamžiku vydání průkazu nespĺňoval podmínku bydliště v České republice.

Soudní dvůr nejprve upřesňuje, že unijní právo¹ stanoví vzájemné uznávání řidičských průkazů vydaných v členských státech bez jakýchkoliv formalit. Členský stát vydání musí ověřit, zda jsou splněny všechny podmínky, zejména podmínky týkající se bydliště a způsobilosti k řízení, a zda je vydání řidičského průkazu oprávněné. Pokud orgány členského státu takto vydaly řidičský průkaz, nejsou jiné členské státy oprávněny ověřovat dodržení podmínek vydání stanovených unijním právem. Držení řidičského průkazu vydaného členským státem totiž musí být považováno za důkaz toho, že držitel tohoto řidičského průkazu splňoval nezbytné podmínky v den, kdy mu byl průkaz vydán.

Unijní právo nicméně umožňuje členským státům, aby za určitých okolností, a zejména z důvodů bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích uplatňovaly své vnitrostátní právní předpisy

¹ Směrnice Rady 91/439/EHS ze dne 29. července 1991 o řidičských průkazech (Úř. věst. L 237, s. 1; Zvl. vyd. 07/01, s. 317), která byla přepracována směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech (Úř. věst. L 403, s. 18).

týkající se omezení, pozastavení, odnětí nebo zrušení řidičského oprávnění vůči všem držitelům řidičských průkazů, kteří mají obvyklé bydliště na jejich území.

Soudní dvůr připomíná, že možnost členského státu odmítnout uznání platnosti řidičského průkazu vydaného jiným členským státem z jednoho z těchto důvodů představuje výjimku z obecné zásady vzájemného uznávání řidičských průkazů, takže musí být vykládána restriktivně.

V projednávané věci Soudní dvůr konstatuje, že odmítnutí udělení prvního řidičského oprávnění není uvedeno mezi případy, které mohou vést k tomu, aby členský stát neuznal řidičský průkaz udělený v jiném členském státě. I když odmítnutí udělení prvního řidičského průkazu může být zčásti založeno na chování žadatele, nemůže toto odmítnutí (vydané v rámci správního řízení), představovat na rozdíl od případů omezení, pozastavení, odnětí nebo zrušení, sankci za to, že žadatel porušil předpisy.

Kromě toho má Soudní dvůr za to, že umožnit určitému členskému státu, aby neuznal řidičské oprávnění udělené v jiném členském státě z důvodu, že tento stát neověřil, zda důvody odmítnutí, které uvedl první členský stát, již odpadly, by znamenalo, že by členský stát, který by zavedl nejpřísnější podmínky pro udělení řidičského oprávnění, mohl nastavit úroveň požadavků, které by musely jiné členské státy respektovat k tomu, aby mohla být udělena řidičská oprávnění uznána. Připustit, že je členský stát oprávněn opřít se o svá vnitrostátní ustanovení, aby bez časového omezení bránil uznání platnosti řidičského průkazu vydaného jiným členským státem, by bylo samotným popřením zásady vzájemného uznávání řidičských průkazů.

Soudní dvůr dochází k závěru, **že unijní právo brání právní úpravě hostitelského členského státu, která tomuto státu umožňuje odmítnout uzнат na svém území řidičské oprávnění udělené jiným členským státem, pokud držitel tohoto oprávnění bylo v tomto hostitelském státě odepřeno vydání prvního řidičského průkazu z důvodu, že nesplňuje tělesné a duševní požadavky vyžadované vnitrostátní právní úpravou tohoto státu.**

Pokud jde o podmínku bydliště, uvádí Soudní dvůr, že **unijní právo nebrání právní úpravě hostitelského členského státu, která mu umožňuje odmítnout uzнат na svém území řidičské oprávnění udělené jiným členským státem v případě, že je na základě nesporných informací pocházejících od členského státu vydání prokázáno, že držitel řidičského průkazu v době vydání tohoto průkazu nesplňoval podmínku bydliště.**

Soudní dvůr upřesňuje, že úkolem předkládajícího soudu je ověřit, zda informace získané takovým způsobem, jako v této věci, mohou být považovány za informace pocházející od členského státu vydání. Popřípadě přísluší vnitrostátnímu soudu vyhodnotit uvedené informace a posoudit s ohledem na všechny okolnosti sporu, který mu je předložen, zda představují nesporné informace prokazující, že držitel řidičského průkazu neměl v době, kdy mu byl řidičský průkaz vydán, na území členského státu vydání své obvyklé bydliště.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu unijního práva nebo platnosti unijního aktu. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106